

Hugleiðingar um ein skeivan flota:

Latið flotan liggja

Tað var skeivt at geva umheiminum ta fatan, at her var talan um »forbigående vanskeligheder«, skrivar John Smith í hugleiðingum sínum í dag í sambandi við at togaraflotin er lagdur við bryggju – hann heldur eisini at vit eru betri farnir um togaraflotin verður liggjandi

RONG FATAN

Vit veiða 80% av tí, ið veitt verður undir Føroyum, og vit leggja togaraflotan við brestin, verða veiðulógirnar ikki evnaðar til sambært okkara ynskjum og krøvum, sigur felagið Trolskip ella við einum orði: krav-ynskjum.

Ivin um hvørt talan man vera um heimsins størstu moldhøvd hvørur so púra, tá hesin exclusivi klubb tekur blaði frá munnum, á fundi úr stásiligu hølum Havnar klubba, nú mikudagin tann 9. mars 1994.

Tíðverri lítandi at yvirskriftinum í Sosialinum s. 4 handa sama dag, so má sigast at seinastu restimar av hugsanum um at ein hevði við vanligt hugsandi fólk at gera, hesar restir fána so púra, tá ein undrandi og forfarður lesur seg í gjøgnum frásøgnina eftir blaðmannin Jústinus. Tað kann tykjast sum um felagið Trolskip hevur ta fullkomiliga rongu fatan, at tað í hesi sjálvátúðarlugu proklamatió er goymd ein lemjandi hóttan móttvegis alt og øllum.

NALVASKOÐAN

Tí er hetta nú so?

Beint tað øvugt kemur til hugs, sum avleiðing av hesi infantili egocentrisku roynd trolmanna til at sannføra um egnu ófeilbarligheit og egna færliga, nú teir á henda hátt lata seg úr hvørjum trád og soleiðis leggja fram til almenna sýning og skoðan teirra almáttuga potens.

Tormóður Dahl skrivir í sama blaði um teirri darvin-skú teoriiina: »The survival of the fittest« –.

Man nukur so klárkonsekvent symboliserandi illustratión av hesum fyrbrigdi nakrantíð áður hava sett sín óhugnaliga dóm á okkara fiðr, so sum júst hesar máttmiklu svínabundnu kampmaskinur?

80 PERSENT

Og mundi nýggi divisións-sjefurin fyri »REGION SYD« siga allan sannleikan, tá hann royndi at lýsa markaðaravleiðingarnar í sambandi við feska flakaút-

flutningin har suðuri? Neyvan!

Tí ivaleyst er tað rætt, tá felagið trolskip sigur at teir veiða 80% av øllum, ið tikið verður – tað er kortini eitt stórt men, og tað er at tað, ið dult verður sum mansmóð, hetta at tað eru so langt í frá 80% av hesi veiðu, ið kann nýtast til at senda av landinum sum fesk fløk.

Tað hevði bót munandi um móguleikarnar at mett rættari um samfelagsliga týðningin av hesum 80% av øllum okkara tilfeingi, um nýggi divisións sjefurin (á sunnara hermótinum?) hevði greitt frá hvussu nógv prosent av landaðu veiðuni hann kann nýta til fesk fløk og hvussu nógv prosent, ið hann er kroystur til at lata fara til aðra (bjarga tí ið bjargast kann) framleiðslu.

»THE SURVIVAL OF THE FITTEST«

– er tað veruliga so vorðið, at hesir menn ikki enn duga at siggja at teir gjørdust teir sigrandi? – at teir uttan at nakar røkkur teimum til kniggja, nettupp eru teir, ið so dyggiliga hava vunnið slagði um lív ella deyð úti á miðjum.

Tað er ikki neyðugt at trúgva uppá ella ikki trúgva uppá tað, ið rópt verður í oyðimørkini av illa sæddum fiskifrøðingum, við teirra fíggarliga sera avmarkaðu móguleikum til tess at bjarga tí, ið bjargast kundi. Felagið Trolskip átti eins

og fjøldin av tí fólk, her býr, at sæð og aktað skriftina á veggnum: Ein tal-skraft, ið rúmast á einari reglu, har tað standa tvey tøl: Samlaða veiðan fyrri árið 1989 og samlaða veiðan fyrri árið 1993.

Tað er ikki nukur orsök til at halda at tað eru fiskifrøðingar, ið hava skyldina av at tað er um helvtarmunur á hesum báðum nevndu tølum.

Eingin hevði verið fegnari enn okkara fiskifrøðingar høvdu verið tað, um tað skuldi víst seg at teir høvdu mett skeivt tann rætta vegin.

Jú, góðu menn, tit vóru »The fittes« – tit hava vunnið og eftir tykkum liggur lívsgrundarlagið hjá einum lítum oyggjafólki í smæsta sori undir einum stórum havi!

Ein varði í oyðimørkini

Eftir er eittans: Ein minnisvarði: Ein ørk við einum Cheopslíknandi basalt-høvdi við moldskalla girdir av mattskínandi bobbens av rustfrum stáli og við flaksandi lemmum av krom/vanadium! – ein hóskandi monumental lýsing av: »The continuing existens of those animals and plants wich are best adapted to their surroundings«!

SØGULIG RÆTTINDI???

Kann vera, at tað onkran dag, í einari ikki so fjarri framtíð, man fara at koma hesum monnum til hugs, at teir til fulnar evnaðu at troka burtur úr teirra vitisku, ta sannroynd, at teir í somu løtu, teir høvdu vunnið hetta ólíka slag, tá høvdu teir gjørt enda á – ikki bert sjálvum sær, men á øllum okkara fólk og móguleikum tess at búleikast tá teim oyggjum, tey føddust til!

SKEIVA MYNDIN

Tað er øll orsök til at vera ræddur um at vit av okkara umsitarar verða mettir sum illa komin sjúklingur, ið er lagstur við ólekjandi sjúku. Okkara umsitarar hava orsakað av sínum umdømi í heimshøpi og lokalt, teirru illa kundu skyldina at siggja til at sjúklingurin fær nøktað sín basala tørv: Okkurt til

matna, okkurt at leska sær á og so doyrvandi heilivág, ið lættur sum frægast um, hagar til sjúklingurin doyri og sleppur úr síni neyð.

– Og aftur trokar seg á darvinska teoriiin um »The survival of the fittest« – Eins og tað gerst ein alt tørfari ábyrgd hjá sjálvst næstu skyldfólku at vinna á náttúrliga (negativu) kenslunum, ið taka flestu okkara, tá deyðin er í durinum, so eru okkara umsitarar eisini í hesi ólukk stöðu: Teir eins og vit royna sum frægast at distansera frá hesum nívandi umstøðum, ið ráða við sjúkraløguna hjá einum doyggjandi.

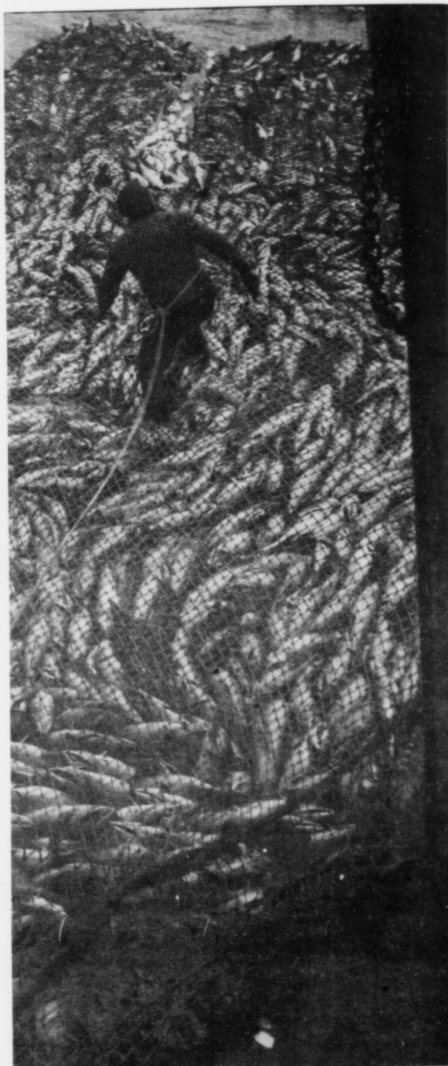
OG AVLEIÐING-ARNAR

Sjúklingurin Føroyar fær danir til at skutta sær, og teir vilja eins og flest onnur helst sleppa frá at fara ta longu leið til Føroya at vitja sín doyggjandi avvarðandi – teir senda okkurt til ugga og vóna innast inni at tað skjótt slepst burtur úr píni.

Teir hava givið okkum lyftu um at endurfígga út-anlandsskuldina, ið felagið Trolskip eisini eigur sín ólukkuliga part í.

Teir tryggja seg uppá kvamsvis, soleiðis »for alle tilfælde skyld« við kravi um »omsættelige handelskvoter«, – hvør veit, kanska fæst nakað av peningi á tann hátt nýggi Sjóvinnubankasjórin greiddi okkum frá, hetta sama 9. marskvöldið í SvF, har hann helt fyrri, at tað kundi fáast lønsemi »i den resterende effektive nyere del af flåden«, við at man (bankin?) keypti fleiri kvotur til eitt og sama par. Tíðverri vit siga tað ikki hart, vit teska tað í skotum – hetta vit vita so vist, hetta at fiskur ikki ber í sær nakað lønsemi, tá hann verður »handfarin« í rúgvum.

Spell at Jørn Astrup (hann tykist vælmeinandi) ikki hevur verið her eitt sindur longri, hann hevði tá gjørt ta sannroynd, ið flest øll onnur hava gjørt: Hann hevði komið til ta einfaldu niður-stöðu, at lønsemi føroyinga og føroyska fiskiflotans meira sannlíkt (eisini uppá stutt sikt) helst liggur í at togaraflotin verður liggj-

andi, meðan tað rætt og slætt verður biðað eftir at grundkapitalurin aftur nærast og røkkur optimalum upphæddum.

Hinvegin, fer togaraflotin út aftur, tá heldur tú eina løtu afturat lív í teirri deyðans farligu myndini, okkara umsitarar hava av sjúklinginum, ið er lagstur á strá av einari ólekjandi sjúku!

ENDIN

Teir biða.

Ílla til passir vita teir sær eingi livandi ráð, teir lenda í tí irrationella og groteska, sum t.d. at heiðra láturverjuna í stórt 20 ár hjá okkara frá og frælsa vinnulívi, og tess frælsu privatu bankum, harra Óla Breckman, við einum krossi, eins og teir eisini heiðraðu Sundstein við hansara 180 millióna »eingangsspræni« til hetta sama vinnulív, sum í 89krónum man hava kostað 12 og hálva milliárd kr. eftir reyv eftir góðum 25 árum.

Tá danir ikki meira hava fyrri neyðini at biða, gera teir bígvið upp – »og så får vi se hvad der videre skal gøres m.h.t. det nordatlantiske problem«...

BJARGING?

Tann logiska avleiðingin av hesum verður í tiskil at lata togaraflotan verða liggjandi, ikki sum ein infantil hóttan móttvegis okkum sjálvum, men sum ein fráboðan um eina ræðuliga vanlukku –.

Eitt hvølt róp um eina náttúruvanlukku hevði kanska kunna broytt hesa myndina av sjúklinginum, ið brátt er um at gerast til eina Mikinesmyndaða jarðarferð.

»The survival of the fittest« sigur okkum eisini frá óbendiga hugburðinum, ið ræður við leguna hjá einhvørjum doyggjandi. Harafturimóti er tað øvugt, tá talan er um eina katastrofu, – hendingarnar í sambandi við eina katastrofu elva oftast til skjótastu og bestu atgerðirnar til tess at koma tí vanlukkurakta til hjálpar.

Tað var skeivt at geva nøkrum ta fatan, at her var talan um »forbigående vanskeligheder«!!

John Smith